

1364**USTAWA**

z dnia 26 lipca 2001 r.

o ratyfikacji Konwencji Nr 182 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej zakazu i natychmiastowych działań na rzecz eliminowania najgorszych form pracy dzieci, przyjętej w Genewie dnia 17 czerwca 1999 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Konwencji Nr 182 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej zakazu i natychmiastowych działań na rzecz eliminowania najgorszych form pracy dzieci, przyjętej w Genewie dnia 17 czerwca 1999 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski***1365****USTAWA**

z dnia 26 lipca 2001 r.

o ratyfikacji Konwencji Nr 178 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej inspekcji warunków pracy i życia marynarzy, przyjętej w Genewie dnia 22 października 1996 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Konwencji Nr 178 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej inspekcji warunków pracy i życia marynarzy, przyjętej w Genewie dnia 22 października 1996 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski***1366****USTAWA**

z dnia 26 lipca 2001 r.

o zmianie ustawy — Prawo łowieckie.

Art. 1. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. — Prawo łowieckie (Dz. U. Nr 147, poz. 713, z 1997 r. Nr 14, poz. 72, Nr 60, poz. 369, Nr 88, poz. 554, Nr 110, poz. 715 i Nr 133, poz. 884, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 40, poz. 401, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 81, poz. 875 i Nr 110, poz. 1189) wprowadza się następujące zmiany:

1) użyte w art. 4 w ust. 2 w pkt 2, w art. 5, w art. 6, w art. 15 w ust. 4, w art. 16 w ust. 2, w art. 23 w ust. 2, w art. 28 w ust. 2 i 3, w art. 32 w ust. 3, w art. 34 w pkt 12, w art. 38 w ust. 1 w pkt 8, w art. 41 w ust. 1 i 2, w art. 43 w ust. 2 i 3 i w art. 44 w ust. 1, 3 i 4, w różnych przypadkach, wyrazy „Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych

i Leśnictwa” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw środowiska”;

2) użyte w art. 5 i w art. 44 w ust. 1, w różnych przypadkach, wyrazy „Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw rolnictwa”;

3) rozdział 4 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 4

Zezwolenia

Art. 17. 1. Uzyskania zezwolenia wymaga wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie:

- 1) obrotu zwierzyną żywą, z wyłączeniem sprzedaży dokonywanej przez dzierżawców i zarządców obwodów łowieckich na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) obrotu tuszami zwierzyny i ich częściami, z wyłączeniem, o którym mowa w pkt 1,
- 3) sprzedaży usług turystycznych obejmujących:
 - a) polowania wykonywane przez cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) polowania za granicą.

2. Organem właściwym do wydania, odmowy wydania i cofnięcia zezwolenia jest minister właściwy do spraw środowiska, zwany dalej «organem zezwalającym».

Art. 18. Wniosek o wydanie zezwolenia powinien zawierać informacje o uprzednim wykonywaniu działalności gospodarczej wymagającej uzyskania zezwolenia, o którego wydanie ubiega się przedsiębiorca.

Art. 18a. 1. Do wniosku o wydanie zezwolenia załącza się:

- 1) odpis z rejestru przedsiębiorców prowadzonego na podstawie przepisów o Krajowym Rejestrze Sądowym,
- 2) zaświadczenie o nadanym przedsiębiorcy numerze identyfikacyjnym, wydane na podstawie przepisów o statystyce publicznej,
- 3) umowę o ustanowienie zabezpieczenia majątkowego, o którym mowa w art. 19 ust. 1 pkt 1,
- 4) informację o niekaralności przedsiębiorcy lub osób kierujących jego działalnością za przestępstwa, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 2, wydawaną

na podstawie przepisów o Krajowym Rejestrze Karnym.

2. Do wniosku o wydanie zezwolenia na wykonywanie działalności, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 3, załącza się ponadto:

- 1) zaświadczenie o złożonym z wynikiem pozytywnym przez przedsiębiorcę lub osobę przez niego zatrudnioną egzaminie, o którym mowa w art. 19 ust. 2 pkt 1,
- 2) odpis z księgi rejestrowej prowadzonej na podstawie przepisów o usługach turystycznych, potwierdzający uzyskanie zezwolenia, o którym mowa w art. 19 ust. 2 pkt 2, jeżeli przepisy o usługach turystycznych wymagają jego uzyskania.

Art. 19. 1. Warunkiem uzyskania zezwolenia na wykonywanie działalności gospodarczej, o której mowa w art. 17 ust. 1, jest:

- 1) ustanowienie przez przedsiębiorcę zabezpieczenia majątkowego roszczeń osób trzecich z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania przez przedsiębiorcę,
- 2) niekaralność przedsiębiorcy lub osób kierujących jego działalnością za przestępstwo określone ustawą oraz przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu.

2. Warunkiem uzyskania zezwolenia na wykonywanie działalności gospodarczej, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 3, jest ponadto:

- 1) złożenie z wynikiem pozytywnym przez przedsiębiorcę lub osobę przez niego zatrudnioną egzaminu ze znajomości zasad wykonywania polowania oraz zasad ochrony przyrody,
- 2) posiadanie przez przedsiębiorcę zezwolenia na działalność organizatorów turystyki i pośredników turystycznych, jeżeli przepisy o usługach turystycznych wymagają jego uzyskania.

Art. 19a. 1. Ustanowienie zabezpieczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 pkt 1, polega na zawarciu:

- 1) umowy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej bądź
- 2) umowy gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej.

2. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość zabezpieczeń, o których mowa w ust. 1. Wysokość zabezpieczeń, o któ-

rych mowa w ust. 1, nie będzie ograniczała wykonywania działalności gospodarczej, o której mowa w art. 17 ust. 1.

Art. 19b. 1. Egzamin ze znajomości wykonywania polowania oraz zasad ochrony przyrody przeprowadza komisja egzaminacyjna powołana przez ministra właściwego do spraw środowiska.

2. Złożenie z pozytywnym wynikiem egzaminu, o którym mowa w ust. 1, komisja, o której mowa w ust. 1, stwierdza zaświadczeniem.

3. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

1) liczbę członków komisji, o której mowa w ust. 1, oraz jej skład, tak aby w skład komisji wchodziło:

a) nie mniej niż 3 członków spośród ekspertów z dziedziny ochrony przyrody, gospodarki łowieckiej oraz zasad posiadania i postępowania się myśliwską bronią palną,

b) przedstawiciel ministra właściwego do spraw środowiska — jako przewodniczący komisji,

c) przedstawiciel Polskiego Związku Łowieckiego,

d) przedstawiciel Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe,

2) dokumenty, jakie przedkłada osoba ubiegająca się o przystąpienie do egzaminu, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając, aby umożliwiały one pełną identyfikację tej osoby,

3) sposób przeprowadzania egzaminu, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając, aby obejmował on sprawdzenie znajomości przepisów dotyczących ochrony przyrody, gospodarki łowieckiej oraz posiadania i postępowania się myśliwską bronią palną,

4) wzór zaświadczenia, o którym mowa w ust. 2.

Art. 20. 1. Warunkiem wykonywania przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 i 2, jest:

1) prowadzenie ewidencji skupu,

2) zapewnienie badań zwierzyny i mięsa zgodnie z przepisami o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz Inspekcji Weterynaryjnej.

2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, zakres ewidencji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, oraz jej wzór, kierując się rodzajem wy-

konywanej działalności gospodarczej w zakresie obrotu zwierzyną żywą lub tułaczami zwierzyny i ich częściami.

Art. 21. Organ zezwalający odmawia wydania zezwolenia, jeżeli przedsiębiorca nie spełnia warunków uzyskania zezwolenia.

Art. 21a. 1. Organ zezwalający cofa zezwolenie, jeżeli przedsiębiorca:

1) złoży wniosek o cofnięcie zezwolenia,

2) przestał spełniać warunki do uzyskania zezwolenia, z zastrzeżeniem ust. 2,

3) nie spełnia warunków wykonywania działalności gospodarczej, z zastrzeżeniem ust. 2,

4) nie usunął stanu sprzecznego z warunkami uzyskania zezwolenia lub wykonywania działalności gospodarczej w terminie, o którym mowa w ust. 2.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, organ zezwalający może wezwać przedsiębiorcę do usunięcia stanu sprzecznego z warunkami uzyskania zezwolenia i wykonywania działalności gospodarczej, w terminie podanym w wezwaniu.

Art. 22. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do zezwoleń stosuje się przepisy o działalności gospodarczej.”;

4) w art. 27 w ust. 1 skreśla się wyrazy „obszaru kraju”;

5) w art. 38 w ust. 1 w pkt 8, w art. 41 w ust. 1 i 2 i w art. 43 w ust. 2 wyrazy „Ministrem Spraw Wewnętrznych” zastępuje się wyrazami „ministrem właściwym do spraw wewnętrznych”;

6) w art. 43 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemiec niebędący członkiem Polskiego Związku Łowieckiego może wykonywać polowanie po wykupieniu polowania u przedsiębiorcy posiadającego zezwolenie na wykonywanie działalności, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 3, bądź na podstawie zgody ministra właściwego do spraw środowiska.”;

7) w art. 44 w ust. 1 wyrazy „obszaru całego kraju” zastępuje się wyrazami „terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”;

8) w art. 52 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) bez wymaganego zezwolenia wprowadza do obrotu zwierzynę żywą lub mięso zwierzyny ubitej,”.

Art. 2. 1. Sprawy o wydanie zezwolenia, wszczęte i niezakończone do czasu wejścia ustawy w życie, rozpoznaje się zgodnie z przepisami niniejszej ustawy.

2. Jeżeli wniosek złożony w sprawach, o których mowa w ust. 1, nie spełnia wymagań określonych niniejszą ustawą, organ zezwalający wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie jednego miesiąca.

Art. 3. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie upoważnień zmienianych niniejszą ustawą zachowują

moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych, jeżeli nie są sprzeczne z niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1367

USTAWA

z dnia 6 września 2001 r.

o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz o zmianie innych ustaw.

Art. 1. W ustawie z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 75, poz. 468, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 715, z 2000 r. Nr 20, poz. 256 i Nr 103, poz. 1097 oraz z 2001 r. Nr 111, poz. 1194) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 2 w pkt 5 kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) ograniczanie szkód zdrowotnych spowodowanych używaniem środków odurzających lub substancji psychotropowych.”;

2) w art. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) środków farmaceutycznych, które są środkami odurzającymi, substancjami psychotropowymi lub prekursorami, w zakresie nieuregulowanym w przepisach o środkach farmaceutycznych, materiałach medycznych, aptekach, hurtowniach i nadzorze farmaceutycznym,”;

3) dodaje się art. 3a i 3b w brzmieniu:

„Art. 3a. 1. Ograniczenie używania środków odurzających i substancji psychotropowych jest celem działania Krajowego Biura do Spraw Przeciwdziałania Narkomanii, zwanego dalej «Biurem».

2. Biuro jest państwową jednostką budżetową.

3. Biuro podlega ministrowi właściwemu do spraw zdrowia.

4. Do zadań Biura należy w szczególności:

1) opracowywanie projektu Krajowego Programu Przeciwdziałania Narkomanii oraz koordynowanie i monitorowanie jego wykonania, przy współpracy w tym zakresie z innymi podmiotami realizującymi zadania wynikające z Krajowego Programu Przeciwdziałania Narkomanii,

2) inicjowanie oraz wdrażanie działań merytorycznych i organizacyjnych zmierzających do ograniczenia używania środków odurzających, sub-

stancji psychotropowych albo substancji zastępczych,

3) prowadzenie Centrum Informacji o Narkotykach i Narkomanii,

4) inicjowanie, wspieranie i prowadzenie analiz oraz badań nad problematyką narkomanii, w tym sporządzanie oceny epidemiologicznej zagrożeń narkomanią,

5) inicjowanie i prowadzenie prac nad nowymi rozwiązaniami legislacyjnymi służącymi przeciwdziałaniu narkomanii,

6) dokonywanie okresowych ocen programów profilaktycznych, leczniczych, rehabilitacyjnych i readaptacyjnych pod kątem ich skuteczności w zakresie ograniczenia używania środków odurzających, substancji psychotropowych albo substancji zastępczych,

7) wypracowywanie standardów postępowania w zakresie profilaktyki uzależnień oraz leczenia, rehabilitacji i readaptacji osób uzależnionych,

8) organizowanie i prowadzenie szkoleń dla osób realizujących zadania w zakresie przeciwdziałania narkomanii,

9) udzielanie pomocy merytorycznej podmiotom realizującym zadania w zakresie przeciwdziałania narkomanii, w tym jednostkom samorządu terytorialnego oraz innym podmiotom prowadzącym działalność oświatowo-informacyjną, profilaktyczną, leczniczą, rehabilitacyjną i readaptacyjną,

10) współpraca z organizacjami międzynarodowymi prowadzącymi działalność w zakresie przeciwdziałania narkomanii,